

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio III. De iis, qui possint renuntiare beneficiis, & ijs, quibus possunt illa resignari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

Expresso tamen jure prohibetur primò Resignatio beneficii litigiosi, de quo scilicet alicui mota fuit, pendente lite; sicut enim alienatio rei litigiosæ, dum lis pendet, fieri non potest, ut constat ex toto tit. FF. & C. de litigiosis, ita nec resignatio beneficii litigiosi fieri potest, lite pendente, ad cavendas præsertim omnes fraudes, quæ in tali licita resignatione faciliè fieri possent. Si tamen in gratiam colligantis beneficio alter cedat, valida est talis cessio, cum fiat ad extinguendam litem.

2. Prohibetur resignatio beneficii uniti, antequam unio fortiatur suum effectum, prout patet ex Trident. sess. 23. c. 18. de reform. quia per unionem talem jus acquisitum est illi collegio v. g. dignitati, aut Monasterio &c. cui unio facta fuit, ut per mortem beneficiati unitum beneficium transferatur in Monasterium, Collegium &c. cui plurimum præjudicaret permissa talis beneficii resignatio, nisi fieret illa parè & liberè, vel in favorem illius, cui unio hæc facta est, vel per sufficientem clausulam derogaretur, quo ad illam vicem à Summo Pontifice, tali factæ unioni.

3. Prohibentur resignari beneficia in commendam temporalem data, ob utilitatem Ecclesiæ, donec ei de rectore provisum sit, cum talis nullum jus, aut titulum in beneficio habeat, cui renuntiare possit; & quamvis administracionem habeat, & fructus percipere possit, quæ simpliciter, & parè in manibus ordinarii dimittere potest; propriè tamen hæc dimissio non dicitur resignatio, sed depositio tantùm administracionis.

4. Denique prohibentur, resignari

penfiones Ecclesiasticæ, quæ apud aliquos beneficii nomine veniunt, nisi parè & liberè ex resignentur, vel in favorem illius, à quo solvenda est pensio, si enim pensionarius hanc pensiohem non exigat, censetur tacitè ei renunciare.

SECTIO III.

De iis, qui possunt renunciare beneficiis, & iis, quibus possunt illa resignari.

S. I.

Qui possint beneficiis resignare?

Ordinariè omnes beneficiati, sive in minoribus beneficiis constituti sint, sive in majoribus, si annos pubertatis excesserunt, ex justa causa, beneficia sua, si ea habeant, & hæc resignabilia sint, resignare possunt, cum ut sic proprio tantùm juri renuntient, quod quilibet facere potest, qui jus quæsitum in tali re habet, & bono publico, aut nulli alii per talem renuntiationem præjudicat: & quamvis dubitent aliqui, an Summus Pontifex Papatui renuntiare possit, post constitutionem tamen Bonifacii 8. in c. 1. h. 1. in 6. dubitationi huic locus non est, cum expressè in illa constitutione deciderit Pontifex, quòd fieri hoc ex justa causa possit, ita ut nec Cardinalium ad hoc consensum habere debeat, nec ullius alterius approbationem, cum neminem superiorem in terris habeat, qui talem resignationem admittere, & approbare debeat. Neque tamen etiam omnium resignationes eadem facilitate admittuntur, facilius enim admittitur resignatio simplicium beneficiorum, etiam Canonica-

nonicatum, quàm resignatio Ecclesiarum Parochialium, quæ secundum stylum curiæ Romanæ, ordinariè non recipiuntur, nisi tribus saltem annis Ecclesiam illam Parochus resignans possederit: difficilius adhuc admittuntur Prælatorum, & similibus dignitatum renuntiationes, quæ non nisi ex causis gravibus admittuntur.

Adeo tamen, qui post obtentam Parochiam Sacerdos intra annum ordinari debebat juxta *c. licet 14. de electione in 6.* utrum ante elapsum annum ultimo v. g. anni illius die, quamvis nondum Sacerdos sit, & altero mox die privationem beneficii ipso facto incursum sit, beneficio huic suo renuntiare possit, etiam in favorem tertii dubitatur, uti & de quovis criminoso, qui per sententiam judicis suo beneficio privandus est, antequam beneficio suo sit privatus; cui dubio respondetur, posse tam illum, ante lapsum annum, quàm hunc ante sententiam judicis, beneficio suo renuntiare, etiam in favorem tertii modò in posteriore casu fiat mentio criminis, & motæ contra se accusationis, aut inquisitionis, si tamen crimen resignantem non reddat indignum beneficio, ut ne sit dolosa talis renuntiatio: & quamvis etiam illi beneficiati, qui in religione profiteri volunt, de jure antiquo beneficia sua resignare possint, durante noviciatus anno, in favorem etiam alterius *argu. c. beneficium 4. de regula in 6. juncta Gloss. V. assensus*; de jure novo tamen Tridentini, non potest talis renuntiatio fieri, nisi intra duos menses proximos ante professionem, pluribus aliis etiam adhibitis, de quibus alibi,

§. II.

An, & quomodo Clerici infirmi possint beneficia resignare?

Quòd Clerici etiam in gravi infirmitate constituti, resignare beneficia sua possint, in favorem etiam alterius, certa & communis sententia est, cum enim alii actus legitimi à jure illis permittantur, nulla est ratio, quare hoc negetur in materia beneficiorum resignandorum. Ne tamen videantur hi tales de beneficiis suis disponere per viam successionis hæreditariæ, & ad multas fraudes cavendas, vult *reg. 18. Cancellaria Apostolica ab Innocentio. 8. ex c. 2. h. t. in 6. de sumpta*, validam non fore resignationem talè, sive simpliciter, sive in favorem alterius facta sit, nisi post resignationem factam, 20. adhuc dies (à die per ipsum resignantem præstandi consensu computandos) supervixerit resignans infirmus: quæ regula, sicuti locum habet in omnibus beneficiis, ac dignitatibus, etiam Patronatus, tam in, quàm extra Curiam Romanam, etiam cum reservatione pensionis, aut fructuum, vel ex causa permutationis factis, ita locum etiam habet in eo casu, quo quis sanus quidem resignavit, ex aliquo tamen superveniente accidente ante 20. dies post factam resignationem, non quidem civili tantùm morte, sed naturali moriatur; & requiritur insuper ad verificandam hanc regulam, ut actu hic talis resignaverit per se, vel per procuratorem, coram eo superiore, qui legitimus est, ad talem resignationem acceptandam, & resignatio ab hoc fuerit admissa: & hinc sufficit, signatam tantùm à resignante fuisse resignationem, aut pro-

promissam, aut constitutum ad resignandum Procuratorem, vel Romam quidem missam, aut ad superiorem legitimum, resignationem, nondum tamen ab hoc admissam &c. his enim in casibus non vacaret beneficium per resignationem, quamvis ultra 20. dies à tempore talis constitutionis, transmissionis, signationis &c. factæ hic supervixisset, sed vacaret vi hujus regulæ per mortem beneficiati, si à die præstiti consensus, coram legitimo superiore, ultra viginti dies non supervixisset.

§. III.

Qui resignare beneficia non possint, & quibus possint resignari:

1. **R**esignare sua beneficia non possunt criminiosi, qui ipso jure, beneficii suis privati sunt, aut intrusi, & omnes illi, qui nullum titulum Canonicum habent, cum enim nullum jus in beneficio, sed sola fortassis possessio illis competat, consequenter nullum etiam jus per resignationem cedere, vel in alterum transferre possunt. 2. Resignare non possunt prius beneficium, qui ad secundum cum primo incompatible promoti sunt, quia per legitimam adeptionem secundi, primum ipso jure vacat, juxta c. de multa 28. de præbend. & Trident. sess. 7. c. 4. de reform. 3. Resignare non possunt sua beneficia, nec ex causa permutationis, mente capti, & furiosi Clerici, cum enim careant judicio rationis, consequenter non minus inepti sunt ad resignanda sua beneficia, quam ad alios actus legitimos, nisi fortassis lucida intervalla habeant, & tum temporis resignationem faciant, cum tali tem-

Compend. Pirking.

pore cesset causa, propter quam resignare non possunt. Possunt autem per se omnibus Clericis beneficia resignari, modo debitas qualitates, & conditiones habeant, cum regulariter, cui conferri potest beneficium, illi etiam resignari possit.

S E C T I O I V.

De causis, ob quas renuntiationes beneficiorum valide, & licite fieri possunt.

Certum est, quòd beneficiorum renuntiatio fieri non possit, sine justâ & legitimâ causâ, ne nimia in resignandis beneficiis libertas in maximum detrimentum Ecclesiæ cedat: qualis autem causa sit justa & legitima, in genere definiti non potest; quamvis certum sit, quod gravior causa requiratur in resignatione Episcoporum v. g. quam in resignatione aliorum minorum beneficiorum.

§. I.

Ex quibus causis possit Episcopus aut debeat, Episcopatus renuntiare.

Sex causæ de jure Canonico sunt expressæ, propter quas Episcopus confirmatus cedendi licentiam potest, vel etiam debet postulare, uti habetur in c. nisi cum pridem 10. h. t. Prima scilicet est, conscientia criminis (quod impedit executionem officii sui, etiam post peractam pœnitentiam, qualia sunt illa crimina, quæ depositionis pœnam, aut perpetuam suspensionem, aut juris infamiam secum trahunt) Secunda est debilitas corporis (per quam impotens redditur

N

ad